

Pep Gimeno *Botifarra*

Nascut al barri de la juderia de Xàtiva ara fa quaranta-quatre anys, fill de Botifarra, nét de Botifarra i besnét de Botifarra, ja en fa vora trenta que es dedica a la cançó tradicional.

Tot va començar quan, els primers anys de la Transició , es van tornar a fer les albaes del carrer Puig, un carrer que hi ha al principi del raval de Xàtiva. Així ho recorda Pepe: «Jo tenia aleshores catorze o quinze anys i m'agradava molt cantar. De fet, m'abuella, que era de Benigànim, era molt cantadora i em va ensenyar molts romanços i cantineles. En una d'aquelles albaes del carrer Puig un dels cantadors em va animar a cantar-me'n una i ja veus... acíestic».

Més endavant, per suggeriment d'un amic, va entrar a formar part del grup Sarau, de la Llosa de Ranes, amb qui gravà un disc excel·lent, Balls i cançons de la Costera , fruit d'un llarg treball de recerca per tota la comarca: «En Sarau hi havia una colleta de gent que ens dedicàvem a la investigació, centrats exclusivament en el folklore de la Costera perquè, no m'està bé a mi el dir-ho pero, la nostra comarca... no cal parlar. L'únic que no tenim són seguidilles, però fandangos, jotes i cants de batre... tots els que vullgues. Amb este grupet arreglarem cançons a Canals, a Rotgla, a Moixent, a Montesa, a Vallada, a la Font , a Barxeta, a Genovés, a la Llosa... I a Xàtiva: Xàtiva era, estic parlant-te de fa vint-i-dos o vint-i-tres anys, "el no va más". Jo he calculat que, en total, vàrem registrar cinquanta-dos peces de la comarca, a banda de molta borumballa».

Aquest treball de recerca li permeté conèixer i fer amistat amb els darrers cantadors i cantadores tradicionals, dels quals rebé un mestratge definitiu a l'hora de configurar la seua personalitat com a intèrpret dels repertoris de tradició oral. Molts d'ells han mort ja fa alguns anys, però Pepe encara els recorda amb una emoció encomanadissa: «la tia Rosàrio de Canals, que tenia noranta-dos anys aleshores i ens ensenyà el "Dotze i u" – tenia una gràcia encara per tocar les postisses! –, la tia Blanca la resadora, que cantava les jotes, la tia Millieta de Barxeta, que ens cantava les jotes de quintos i la malaguenya, el tio Vicent el Moreno,